

5776 Kie Tisa - Van wie is de boodschap

In de haftara vinden we dat de profeet Eljahoe een groot wonder verricht op de berg Carmel. Hij dawwent daarbij en vraagt aan Hasjem: antwoordt mij, antwoordt mij.

Waarom vraagt hij dit twee keer? In de parasja zien we de zonde van het Gouden Kalf, zoals wij het noemen. De Tora spreekt echter over het 'kalf van het beeld'.

Wat wordt daarmee bedoeld? En tenslotte: waarom draagt Mosjé een sluier voor zijn gezicht als hij niet met ons spreekt, zoals aan het einde van de parasja wordt verteld?

Deze drie vragen lijken niets met elkaar te maken te hebben. Maar kunnen wel met één gedachte beantwoord worden. Onze chachamiem vertellen ons dat toen Mosjé op de berg Sinai was, de Joden volledig vertrouwen hadden dat hij zou terugkomen en hun leider zou blijven, tot er twee dingen gebeurden: volgens de berekening van sommigen was Mosjé een dag te laat en nog niet teruggekomen en men zag een soort visioen in de lucht waarop Mosjé - al gestorven - op een bed leek te liggen.

De reactie op die twee zaken was voor een klein gedeelte van het volk aanleiding om op te roepen voor een leider in plaats van Mosjé. Velen hoorden het en deden mee.

Het verwijt wat Hasjem heeft aan al deze mensen is dat zij een kalf hebben gemaakt vanwege de boodschap van boodschappers waarvan zij wisten dat ze hen niet konden vertrouwen. Als je een boodschap krijgt, moet je je altijd blijven afvragen wie de boodschap geeft en wat hij daarmee zou kunnen bedoelen, is er een tweede agenda?

Elijahoe wist dat de mensen hem niet wilden geloven. En dus bad hij om twee dingen: ten eerste dat het wonder zou gebeuren en ten tweede dat de mensen het niet zouden afdoen als een mooie truc, dat zij niet de boodschapper zouden loskoppelen van de boodschap en daarmee het doel van het wonder zouden voorkomen namelijk hernieuwd geloof in Hasjem.

Bij het kalf lette niemand op wie de boodschap gaf en vanuit welk vaatje er werd getapt. Iedereen was bereid om te volgen.

En Mosjé krijgt een speciale uitstraling waardoor zijn woorden nooit losgezien kunnen worden van wie (en Wie) de boodschapper was.

In de parasja staan de beladen woorden: 'En op de dag dat Ik jullie zal herinneren (om jullie te straffen) dan zal Ik ook nog de straf voor het Gouden Kalf herinneren.'

Hiermee geeft de Tora aan dat iedere keer dat wij gestraft zijn er ook nog een stuk vereffening van de schuld van het Kalf bij zit.

Omdat Hasjem ons alleen straft als we in valse boodschappen en boodschappers geloven. Als we achter mensen aanlopen waarvan wij weten dat zij het niet goed menen, maar onze ogen daarvoor sluiten. Meninge verkondigen die wij accepteren terwijl wij weten dat ze niet deugen.

Dat zijn de redenen voor straffen voor ons volk en dus blijven we in het pad gaan van toen, bij het gouden kalf.